

са зауѣми и иди да орѣ, сичко село излиза и ѡ бивъть съ каменни. *Пк. 80.* Нше ся зауѣхме да напишме. *Б. С. р. 11.*

Заумъ *ср. св.* Наумъ. Но тога сѣ кренаха (по Охридско-то езеро) високи бранови, кои безъ малу ке ѡ потонеха. Тая со горещо каенѣ сѣ помоли на св. Наумъ, да ѡ проститъ, и сѣ обѣща да направитъ манастиръ на това место, кѣде ке излезитъ. Вистина кѣде тая излезе направи манастиръ. Св. Заумъ т. е. за умъ направенъ. *М. р. 527.*

Заушници *мн. ч.* околоушныя желѣзы. *Цанк.*

Заушѡ *м. св.* **Заушвамъ** *м. дѡ.* дамъ, даю пощечину: Епитропъ-тъ го заушилъ по една-тъж странѡ. *Л. Д. 1871 р. 205.*

Захапѡ *м. св.* укушу, закушу: Кога-то бѣсно куче захапѣ нѣкого, трѣбува тоя чловѣкъ рядомъ седѣмъ дни да влиза въ горящи бани. *Л. Д. 1870 р. 193.* Побѣснѣли или само захапаны отъ бѣсны псета. *ѡб.* Тои го захапалъ за палецътъ до толкова искусно, што доволно голѣмо количество крѡвъ влѣзла въ устата му и почучуркала по брадата му. *З. 178.* „Хм!“ каза той, и си захапѡ само мустака, што косми-тъ между зѡби-тъ му скраднаха. *Л. Д. 1875 р. 134.* Каза Слава и захапѡ своята алена устница. *З. 82.*

Захаралиецъ *имя собств. житель Ески-Заиры; ср.* Заара. „Не бива, не бива... Това не може да бѣде... Азъ не ща да ни са смѣять захаралийци... Майка-та са скита по цѣль день изъ градътъ, а синътъ ѡ да стане епитропъ (на казанлъшкото училище). *З. 227.*

Захаренъ *пр.* сахарный: Захарена трѣсть. *Р. С. 57.*

Захаръ *с. ж.* сахаръ, лакомство: Мнозина мыслятъ, че захаръ-та (шикеръ-тъ) е затоплително ястїе, та ся пазятъ да го ядатъ. *Л. Д. 1870 р. 194.*

Захваляѡ *м. св.* **Захвалямъ** *м. дѡ.* 1) похваляю, хвалю: Да предѣмъ и тъчемъ, да плетемъ и да шиѣмъ за домъ и кѡщѡ и за облѣкло на домашны-ты, та да ни захвалятъ хора-та. *Л. Д. 1870 р. 180.* Тогавѡ Иванца отвори сараѣны Милинуму и му зафалѡше, чи е юнакъ надъ юнаци. *Ч. 257.* 2) рукоплещу: На тѣзи думы сичкото събрание са развика, захваляхѡ (*à ces mots toute l'assemblée se récria; on applaudit*). *Т. 85.* **Захваляне** *с. с.* похвала: Бойте са отъ лъстивата отрова на нейнытъ захваляниѡ (*le poison flatteur de ses louanges*). Очтихте ли выѡ колко е безмѣрно туй захваляниѡ! (*sentites vous combien cette louange est excessive!*). *Т. 59.*

Захвѡтка *с. ж.* затѣя, предпрїятїе: Та тѡй и останахъ азъ въ